

af Udvalgets Fleertal, og jeg troer ogsaa, at den Enighed, der skulde være tilveiebragt med Regjeringen, ingenlunde er saa stor, som den er bleven fremstillet. Udvalgets Fleertal synes at gaae ud fra den Forudsætning, at vore vestindiske Colonier og at Colonier overhovedet, med deres Indtægter og Udgifter, kunne betragtes og behandles ganske paa samme Maade som f. Ex. Langeland og Laasinge, og paa samme Maade som de Indtægter og Udgifter, hvilke disse eller andre lignende Provindele maatte foranledige. Den Forudsætning, at de forskellige Coloniers Indtægter og Udgifter uden videre kunne henføres til og opføres paa Conti i Moderlandets Regnskab, ganske som om de vare fælles eller særlige tilsvarende Udgifter i Moderlandet, er Noget, som Colonierne Bestyrelse aldeles ikke kan tillade, og jeg forundrer mig derfor ikke over, at den høitærede Indenrigsminister har erklæret, at Finantsministeren har sagt, at der maatte fremlægges et samlet Budget over de vestindiske Anliggender, enten det ene eller det andet Sted, og navnlig at det maatte fremlægges for Rigsraadet (Mourad: Nei, det har han ikke sagt, det er en Misforstaaelse). Jeg troer dog, at jeg hørte ganske tydeligt, at der blev sagt, at der maatte fremlægges et samlet Budget (Mourad: Nei, det er en Misforstaaelse). Imidlertid er det aldeles nødvendigt, at noget Saadant maa skee. Et af de Hensyn, som en Colonialbestyrelse først og fremmest har at tage, er, at Colonierne kunne betale sig selv. I alle de enkelte coloniale Indtægter og Udgifter er der Intet, der er fælles. Naar den hele samlede Indtægt og Udgift er veiet imod hinanden og der bliver et Overskud, saa hører dette Overskud Moderlandet til og, forsaavidt der er en Underbalance, saaledes at Colonierne, de være nu større eller mindre, ikke kunne underholde sig selv, og Moderlandet vil beholde dem, saa maa Moderlandet selv afholde den derved foranledigede Udgift. Netop heraf følger sædvanligviis ogsaa, at Moderlandet faaer Overskudet, naar der bliver noget, men tillige, at Colonierne finantsielle Bestyrelse aldeles maa staae for sig selv. En Colonialbestyrelse er en Filialbestyrelse, som maa have sine særlige, afsluttede Regn-

skaber for sig selv, som komme ind til Moderlandet. Er der et Overskud, gaaer det til Moderlandet, er der en Underbalance, maa Moderlande erstatte den. Er der da en Underbalance med Hensyn til vore vestindiske Colonier, saa er det en Ting, der vedkommer Heelstaten, thi det er Heelstaten, hvilket ogsaa er anerkjendt i Udvalgets Betænkning, der vil have at give de Summer, som ere nødvendige til at opretholde Colonierne, og som Følge deraf er det ogsaa Heelstaten, der maa modtage Overskudet. Det er anerkjendt, at den Erstatning, der blev givet for Slavernes Emancipation, maatte udredes af hele Monarchiet, og bliver der altsaa Noget at betale videre i Anledning af de vestindiske Colonier, saa maa ogsaa hele Monarchiet udrede det, og bliver der, som sagt, et Overskud, saa tilfalder det hele Monarchiet. Det er derfor formeentlig ganske umuligt at kunne arrangere disse Sager paa den foreslaaede Maade. Vi maae see hen til, hvorledes en Colonialbestyrelse fremstiller sig. En Colonialbestyrelse maa naturligviis have en Lovgivning, som i visse Henseender retter sig efter Moderlandets. Da vi nu have en saadan Forsatning, at vi have 3 forskellige Lovgivningssystemer i det danske Monarchi, og de vestindiske Bestyrelser umulig kunne følge alle disse Lovgivningsystemer paa eengang, saa er det dog nødvendigt, at Administrationen maa være paa det Sted, hvorfra Lovgivningen er udsprungen, og derfor blev det anseet som en Nødvendighed, dengang Grundlovsforandringen blev vedtaget, at den indre Administration i Colonierne maatte henlægges under Danmarks særlige Anliggender, da det var derfra, at Lovgivningen havde sit Udspring. En af de Ting, der følger med at have Colonier, er, at man skal sørge for Colonierne Belysning. Colonierne ere ikke blot til for at tjene Moderlandet; der finder et gjensidigt Forhold Sted og altsaa er der ogsaa et gjensidigt Belysning, der skal sørges for. Colonierne skulle have deres Fordeel af at staae under Moderlandet, ligesaafuldt som Moderlandet har sin Fordeel af at beholde Colonierne. Saa snart denne Gjensidighed ophører, er der ingen Grund til, at Forholdet skal vedligeholdes. Deraf flyder det da ogsaa, at Rets sikkerheden i Colonierne er stillet under Moderlandets. I denne Control med Hensyn til Rets-